

ցուցումներ ունինք տուած Օղիգիտրիայի պատկերազրույթեան զոյուլեան, անկախ բիւզանդական ազդեցութիւնից: * Այդ տիպի մի քանդակ, նաեւ նման Վերածնութեան շրջանին, գտնուած է Խաղբակեանց կամ

բա հօր՝ Էաչիի վերջին տարիները (+1318): Ապասել, որ այդ ժամանակ Խաղբակեանց Աստուածածնի մի պատկեր փոխազրուէր արեւելեան Հայաստան եւ շինողներն օգտագործէին իրենց քանդակի համար, կարելի չէ.

Պատկ. 102

Պոռչեանց Սպիտակաւոր Աստուածածնի դրան ճակատաքարի վերայ. չնքը վերջաւորուած է ԶՀ 1321 թուին Ամիր-Հասան Բ.-ի օրով, բայց սկսուած, հաւանօրէն, նո-

միարարները իրենց գործունէութիւնն այնտեղ սկսել են աւելի քան տաս տարի յետոյ, երբ Բարդուղիմէոս Բուրնիացին հաստատուած է Մարագայում: * Հնարաւոր չէ նաեւ բիւզանդական որ եւ է նոր պատկերի հետեւողութեամբ քանդակել այդ ժամանակ

*Մեր հաղբակեանց կամ Պոռչեանց Հայոց Պատմութեան Մէջ. Հատ. Ա. Էր. 214 եւ շար.:

*Անդ. Բ. հատոր 265 եւ Գ. հատոր 179: